

Amerikanski Slovenec

Prvi in najstarejši slovenski
list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

The first and the Oldest Slovene
Newspaper in America.
Established 1891.

Izhaja vsak dan razun nedelj, pone-
deljkov in dnevov po praznikih.

Izdaža in tiska:
EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročnina:

Za celo leto	\$5.00	Subscription:	\$5.00
Za pol leta	2.50	For one year	2.50
Za četrt leta	1.50	For half a year	1.50
Za Chicago, Kanado in Evropo:	1.50	For three months	1.50
Za celo leto	\$6.00	Chicago, Canada and Europe:	
Za pol leta	3.00	For one year	\$6.00
Za četrt leta	1.75	For half a year	3.00
Pozamezna številka	3c Single copy	For three months	1.75
			3c

Dopisi važnega pomena za hitro izjavilo morajo biti došolani na uredništvo vsaj dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtega dopolne. — Na dopise brez podpisa se ne ozira. — Rokopis uredništvo ne vrača.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

J. M. Trunk:

Sporazum v Jugoslaviji

Ne vem, če so prišli pri sporazumu kak korak naprej. Priznam pa, da tako važna zadeva ne more biti izpeljana kar čez noč. Vsaj pri prvih in menda celo zaključnih pogjanjih Slovencev ni bilo poleg. Ako prav razumem, so socialistični elementi zavzeli napram sporazumu celo precej odklonilno stališče. Iz novejših poročil bi bilo razvidno, da se tudi Slovenci zanimajo za sporazum, ampak zoper je to zanimanje večinoma le v vrstah, ki enako stope v neki opoziciji. Opozicija mora pač oponirati, saj bi drugače ne bila opozicija. Izkulnja uči, da je opozicionalna politika najlažja, pa tudi najmanj uspešna. V najboljšem slučaju je treba časa, da se zadeva bolj razjasni.

Realna politika mora imeti dva vidika pred očmi. Prvič mora tak politik vedeti, ali je sporazum načrt, ki je zdrav, mogoč, dan po obstoječih razmerah. Z drugimi besedami, ali je novorojeno dete tudi zmožno za življenje. Ako je načrt sporazuma le bolj lepa ideja, želja opozicionalnih krogov, pa ni dan po razmerah, utegne ostati le tratenje časa in moči. Ali ne eka stališče socialističnih krovov na to možnost, da sporazum visi bolj v zraku in ne stoji na realnih tleh?

Drugič utegne biti težkoč vsaj pri srbski opoziciji, da hrvaške niti ne omenjam. Nihče sicer ne bo pričakoval, da bi se mogle kar vse sporne zadeve rešiti hipoma in s podpisom. Videl sem, da nikakor niso vsa vprašanja rešena. Zdaj opozicionalni duh vse pokrije. Kako utegne biti, kadar pride do posameznih vprašanj, ki se pač morajo rešiti?

V tem pogledu je zadeva konkordata vrlo poučljiva. Precej sem videl pri tem osebno, ko se je pač snovalo, kakor se zdaj snuje — sporazum. Vse se bo rešilo ob svojem času, zadovoljno rešilo na obe strani, tako se je tedaj zatrjevalo na vseh merodajnih mestih. Po dolgi dobi je dozorel čas, da se zadeva konkordata reši. Ali ste videli, kako se je "rešila"? Malo je manjkalo, da ni prišlo do meščanske borbe, in zadeva konkordata se ni rešila, dasi se je sprva zatrjevalo, da se bo rešila povoljno. Želeti bi bilo da pride do sporazuma, ampak z načrtom, ako bi bil tud dober, realen, mogoč, sporazum še nikakor ni rešen. Dulj opozicije marsikako težkoč pokrije, zakrije, ko pa pride čas, da se rešijo take težkoče, ki so zdaj pokrite, pa se lahko zgodi, da ne pride do sporazuma. Srbska politika je kočljiva zadeva, to je pokazal — konkordat, in srbska opozicija utegne imeti iste muhe.

Zgodovina prav vsake opozicije prikazuje, da v vrstah opozicionalcev niso najboljši politiki. Šele polagoma pride tudi pri opoziciji do izčiščenja. Borba je pa pogostoma huda in žrtve velike. To je izkusila nekdanja češka opozicija, dasi je imela v svojih vrstah najboljše narodne moči. Ne vem, kakšne moči imajo opozicionalni elementi v sedanji Jugoslaviji.

S tem nikakor nočem zagovarjati politike, kakršna je zdaj v Jugoslaviji, saj ni najboljša, kakor jasno kaže zadeva s konkordatom, ampak upanja na sporazum se ne bodo tako lahko in tako kmalu uresničila, ker ležijo težkoče v bistvu opozicije. Najprej bi ta opozicija moralta priti do moči, do vlade, in še potem visi vse na niti, ko pride do rešitev takih vprašanj, preko katerih zdaj opozicija iz tehničnih razlogov gre na dnevn red, da morajo le priti tudi na red. Ni treba udrihati ne sem ne tja, vsak realen politik mora imeti veliko zaloga včasih bolestnega potapljenja. Zgodovina spričuje, da je imel pri opoziciji največ potapljenja naš George Washington. Ali se je Jugoslaviji že porodil kak George Washington?

Kdor opozicijo hvali le, ker pač opozicija oponira, najmanj pomaga opoziciji do uspehov, in če bi imela taka opozicija še tako dobre in realne načrte.

V Združenih državah se vodi odločen boj med zaščitniki velekapitala in med sedanjo zvezno administracijo. Kdo bo zmagal? Veliko vprašanje. Pregovor pravi: kdor ima mošnjo v rokah, lahko isto odpre, ali pa stisne. Po tem pravcu menda vodijo svojo gospodarsko politiko naši veleindustrijalci. Vlada bi bila rada ugotovila, za-

koliko se je brezposebnost skrčila v deželi in naznanjeno je bilo štetje brezposelnih. Velemagnatje so že skoro mesec dni preje začeli odslavljati ljudi, čes, gospod Roosevelt, le štej jih, dosti jih boš našel. Gola nagajivost. Kaj bo zdaj vlađa storila? Veliko je ugibanja, ali zdi se, da pride tudi v tem oziru v kratkem do preobrata.

Mussolini je potegnil svojo Italijo iz Lige narodov. Ko so v Bazelu potem vprašali, če bo Italija izstopila tudi iz svetovne mednarodne banke, je italijanska vlada odgovorila, da mednarodna banka je čisto samostojna ustanova, ločena od Lige narodov in da v tej banki bo Italija še dalje sodelovala. Se razume. Liga je figura, je dejal neki Ljubljančan že pred leti. Kjer je pa denar — tam je pa tudi za Mussolinija druga umara.

Nekemu starokrajskemu listu se je pripetila tiskarska pomota. Urednik je dobil vest, ki je imela naslov: "Krvave vesti iz boljševiške Rusije". Tiskar pa je postavil: "Krvave klobase iz boljševiške Rusije". Ako bodo v Rusiji dobili vsled tega kaj naročil za krvavice, seveda še nihče ne ve. Ako bi kanibali zvedeli za to vest, potem bi bila to seveda druga rec.

ISKRENO HVALO

Izreka uredništvo in uprava našega lista vsem njegovim številnim prijateljem in naročnikom, ki so to dni nas kar zasuli z božičnimi in novoletnimi voščili. Vse isto, kar vi nam izražate in želite na vaših karticah in pismih in še veliko več, želi uredništvo in uprava vam. Naj vas vse Božje Dete skozi cejo leto obilno blagoslavijo! Bog živi vse!

Uredništvo in uprava "Amer. Slovenca"

VESELE VESTI Z ZAPADA

Walkerville, Mont.

Poroko smo imeli tukaj. Porocila se je Miss Mary Brozovich, ki si je izbrala za ženino fanta angleške narodnosti. Porocil ju je č. Father P. Mac Donald. — Nevesta je hčerka družine Mr. in Mrs. John Kovacich na Walkerville, ki so zvesti naročniki Amerikanskega Slovenca. — Drugi smo imeli tukaj. Počela se je Miss Antonija Črnčič, ki si je tudi izbrala ženino angleške narodnosti. Porocil ju je č. Father P. Mac Donald. — Nevesta je hčerka družine Mr. in Mrs. Joseph Lacy iz Butte, Mont. Porocil ju je č. Father M. Pirnat. — Obema novoporočenima paroma želimo obilo sreče in božjega blagoslova v novem stanu ki so ga nastopili.

Zadnjici sem brala dopis Mrs. Gornik, ki je prav lepo pisala. Želela bi, da se še kaj večkrat oglasi v tem lepem listu, ker vsak rad prebira doise. Pa tudi drugi iz drugih naselbin se naj oglasijo, da boče zanimive branje.

Ko bo ta dopis pričeben, em, da bodo božični praznici že za nami. Upam, da ste ih srečno preživelii v veselju in zadovoljnosti. Želim pa vsem cenjenim bralcem in naročnikom Amerikanskega Slovenca srečno, veselo in blagoslova polno novo leto. Listu

pa v novem letu najboljšega uspeha in veliko naročnikov.

Koledarje Amerikanskega Slovenca sem dobita in naročniki jih dobe pri meni na domu. Pridite ponj vsaj bolj oddaljeni. — Pozdrav.

Mary Kotze, zast.

ZOPET LETO NAS BO KMALU ZAPUSTILO . . .

Milwaukee, Wis.

Le še par dni imamo in zopet bomo zaključili leto, ki se bo od nas poslovilo in zatonilo v večnost, iz katere ni vrnitve. Kot človek ki umre in nikoli več ga ni med nami, pa naj nam je še tako drag. — Z novim letom bo stare pozabljen. Le tu in tam se bo še bralo v zgodovini o dogodkih, o vojnah mogočnih vladarjev in diktatorjev, ki z želenzo roko ustrahujejo svoje podložne ter tako umorijo na tisoče nedolžnih žitv samo za to, da so oni ostali na svojem mestu.

Kratko je bilo leto 1937 za nas, četudi je bilo prepleteno s krizi in težavami. Vendar, tako se nam zdi, je vse prekmalu minilo. Le še par dni in pozabljen bo ostalo tako za siromake, kot za največje bogatine, za mlade, kakor za stare. Za vse je pred nami Silvestrov večer, ko bodo po katoliških cerkvah zopet zavonili zvonovi in se bodo pozabili na pol potovanja.

Toda, komaj deset dni po tem je moja žena že počivala na onem prostoru, ki sva si ga odločila za zadnje počivališče. Kdo bi si bil tedaj ko sva prosto izbrala, da bo tako hitro prislo. — Tako torej dragi prijatelji, nihče izmed nas ne ve kaj ga čaka v prihodnjem letu, le v tem smo si lahko vši gotovi, da nas bodo obdajali križi in težave, pa četudi bomo na starega leta več drug drugemu iz srca včasih vse najbolje, kot vam sedaj jaz včasih prav veselo srečno in milosti polno novo leto 1938.

Ija, po katerem vsi hrepelim, ali ne. Če nismo na pravi poti, odstranimo sedaj ob začetku novega leta zapreke ki nas ovirajo in sprememimo svoj cilj. Če spoznaš da nisi na pravi poti, popravi, kreni slabe poti in uravnaj svoje življenje.

Začni resno z novim letom, kajti ne veš, če morda ni to zadnje ki si ga doživel. Premlismo samo, koliko rojakov obojega spola je umrla v preteklem letu samo v naši slovenski naselbini v Milwaukee in večina od teh v najboljših letih, pa jih smrt ni prizanesla. — Vsled dobrot ki so jih uživali, so mnogi pozabili, da so vsa ta leta ki so v Ameriki, hodili po ne pravi poti. Taki so bili v časti pri brezbožnikih bolj kot taki, ki so zahajali v cerkev in prejemali zakramente. Veliko jih je hodilo po krivih potih, toda ko se je njih življenje približalo h koncu in je smrt potrkala, so se mnogi spomnili da jih noben drugi ne more rešiti kot katoliški duhovnik in so se zatekli k njemu po tolažbo, ki jim jo ni odrekel in potolaženi so bili ter nazadnje pokopani po cerkevih obredih, kakor se spodobi za krščenega človeka, ki je iz starega kraja prinesel v novo domovino tako svete opomine svoje matere, svojega očeta. — Storimo sedaj ob novem letu trden sklep, da bomo verni katoličani tudi v življenju in ne samo na zadnjo uro. Te sklepe bomo lahko držali, če se bomo večkrat spomnili na nauke in opomine vernih staršev. Pomnimo, da nihče ne more za gotovo trdit, da bo včakal prihodnjega novega leta, pa četudi se sedaj lahko pohvali z najboljšim zdravjem, z mladostjo in trdnostjo. Nihče ni izvezet, vsakega lahko smrt zadrži včasih.

Sirota odgovarja pretrgano: "Mama so rekli, naj grem k sestram, bodo mi že kaj dale. Od Suhora sem. Ate so mi umrli. Imamo majhno bajto. Pa so mama bolni in pred štirimi dnevi so zadnjici kurili, kuhalni in jedli. Zdaj nimamo več. Mama so rekli, naj grem k sestram."

"Kako si pa vede, kje so sestre?" Sem bil večkrat z mamo v mestu, pa so mi pokazali hišo in rekli: "Sestre so dobre."

"Kako si prišel v mesto?"

"Po hosti čez Gorjance včeraj zvečer."

"Kje si pa spal?" "V mestu na nekem kozolcu pri M. na slami."

"Kje si dobil jopico?" "Pri M., pa tudi ta kruh in 10 dinarjev" (pokaže).

"Kako poznaš v mestu M.?" "Mama so večkrat tja nesli kaj naprodaj."

"In kdo je pri mami?" "Ena sosedova tetka pride včasih pogledat".

Kmalu je bila samostanska porta polna samaritanskih sreč. Od ust do ust je šel glas: "Siroti moramo pomagati! Najprej kaj gorkega za želodec. Nato lepo gorke in cele nogavice in čevlje. "Joj, kaj pa zdaj? Hlač in suknice nismo..." O, ljubezen je iznadljiva. Pri dobri sosedovi mami (ge Pleskotovi) se bo dobilo. Francel in Peterček bosta vsak nekaj odstopila.

In tako je bilo. V eni urje bila sirota rešena najhujšje bede. Pa tudi za bolno mater je dobil otrok olajšavo.

Kako gulinjivo preprosto se je deček zahvaljeval, venomer ponavljajoč: "Jutri bom že pri mami!"

"Ali jo je našel še živo?"

"SIRITE AMER. SLOVENCA"

KAKO ŽIVE DOLENJSKE IN BELOKRANJSKE SIROTE

Resničen dogodek iz leta 1936

Iz Šmilhe.

Na samostansko porto trka suha nežna otroška ročica. Sestra vratarica odpre. Prizor je pretresljiv... Pred njo stoji 10 letni deček. Noge tiče v cuvjah, ki so z jermenom privzane na star podplat, ki je okrog in okrog razčlenen. Februar je. Sneg naletava, v drobnih kapljah prvi mrzli počasni deček...

Farell, Pa. — Že nekaj tednov se nahaja v bolnišnici Mercier Rose Germ. — V bolnišnici v Youngstownu se je morala podvreči operaciji Josephine Kraker.

Dogodki

med Slovenci po Ameriki

Nesreča

Cleveland, O. — Rojakinja Mrs. J. Kotnik s 1057 East 61 ulica, je nesrečno padla ko je šla po St. Clair Ave, in se pobila, da je morala rabiti zdravniško pomoč.

"Dušica"

ROMAN

Spisala B. Orczy
Prevedel Paulus

Tisto noč pa je odpotovalo dolgo in tehtno pismo iz Londona ter naložilo velik del odgovornosti v zadevi zajetja skrivnostne "Dušice" z ramen Chauvelinovih na ramena odboru za javno varnost.

Glasilo pa se je pismo med drugim takole:

"Jamčim vam, državljan Robespierre, vam in vsem članom vlade, ki ste me počastili s svojim zaupanjem, da pride v štirih dneh uro po solnčnem zapadu mož, ki se imenuje "Dušica", na južne nasipe boulognske.

Storil sem, kar mi je bilo naročeno. Ti si dan in tisto uro bo v območju vlade zekli sovražnik revolucije, on, ki je tolkokrat zvolid za nos naše javne oblasti. Glejte sami, da moj trud in moja bistromnost ne bodela brezuspešna. Mož pride — Vi pa skrbite, da vam spet ne uide!"

Poseben sel je nesel pismo naravnost Robespierru v Pariz.

In Chauvelin se je pomiril —.

Cetudi ni bil popolnoma gotov uspeha, vsaj eno je bilo gotovo. Kako se bo topot "Dušica" izmuznila, tega si ni mogel lahko misliti.

Mirno je legel spat, v poznih jutranjih urah je že bilo, in obžalovati je le to, da bo moral še štiri dni čakati.

XXI.

POTNI LIST.

Nočni mir je legel na Richmon.

Gostje so se drug za drugim poslovili, zelo zadovoljni sami s seboj in z večerom. Francoska pevka sicer ni nastopila s svojimi pesnicami, pa večer jim je nudil toliko drugih zabav, plesa in godbe, izbranvin in izbornih jedil, da se nihče ni mnogo zmenil za izprenembo v sporednu.

Vsi pa so enodušno priznavali, da gospa Margaret Blakeney še nikdar ni bila tako ljubezni in dražestna ko tisti večer. Neutrudljiva se je zdelo, da je za vsakega, tudi za najnižjega gosta, skrbela, za vsakogar je imela prijeten smehljaj, prijazno besedo, vse je zabavala, čeprav je imela še posebej več ko polne roke opravka s spremstvom Njegovega kraljevskega Visočanstva.

O dogodu v budoarju gostje niso mnogo govorili. Neolikano bi bilo v tistih dneh, govoriti vpričo dam o preprih med moškimi. Zato se o neljubem prizoru skoraj nič ni zvedelo v javnost —.

Končno je zadnji gost z globokim poklonom odšel in Margaret se je smela vdati lastnim mislim in se uglobiti v bridnost svoje duše.

Na misel ji je prišel gospod Andrej Foulkes.

Kdo ve zakaj —? Morebiti ker se je poslovil med zadnjimi gosti in dejal, da gre pes domov za svojo ženo, ki se je odpeljala z vozom. Percy ga je pospremil do vrtnih vrat.

Sreč se ji je krčilo, ko je mislila na mladi par.

O —, ni še bilo dolgo temu, ko se je dobroščno smejal mali Suzani, da s toliko skrbo straži moža in ga nikamur ne pusti — drugi člani lige pa medtem hodijo

s svojim vodjem na Francosko v smrtno nevarnost, reševat žrtve krvave revolucije. Dražila je Foukesa, da je zaljubljen mu je pravila, da je izgubil vso možnost, da nima nobenega poguma več, kar je oženjen.

Pa zadnje dni sem se je, sama ni vedela kako in kedaj, v njeni duši oglasila napol priznana, napol pritajena zavist, kadar je mislila na Suzano in na Foulkesa.

Kaka razlika med mladim parom — pa med njo in Percyjem!

Percy jo je ljubil, ljubil z vso silo svoje globoke, strastne duše. O tem ni bilo dvoma. Greh bi bil, dvomiti o tem.

In vendar se ji je včasi zdelo kot da ona, njegova žena, ni prva v njegovem srcu, da so njene skrbi, da je njena žalost, njen strah, — da je vse to postranska brigasredi velikih načrtov in ciljev, ki si jih je stavljal za svoje življenje. In nobene moči ni imela, da bi si priborila vse njegovo srce, zaman se je trudila, da bi si ga navezala nase kakor Suzana svojega Andreja. Če ga je pograbila njegova strast, je šel in nikdar ni vedela, ali se bo še kedaj vrnil —.

O —, kako je zavidala Suzano! Kako je sovražila Percyjeve pustolovščine, kako je sovražila vse tiste tuje, ki so ji jemali njegovo bližino —!

In nocoj se je močnejše ko kedaj poprej oglašalo v njeni duši srčno hrepnenje po možu.

Kako rada bi se mu vrgla v naročje, mu pošepetalna na uho, koliko trpi zaradi njega, mu pripovedovala o svojih strahih in mukah, o samotnih urah, ko čaka nanj, rotila bi ga pri njegovi ljubezni do nje, naj se je usmili, naj je ne muči —.

Pa ni ga bilo —.

Druge skrbi, druge misli so polnile njegovo dušo —.

Toda kmalu se je moral vrniti. Saj ni šel daleč. Le do vrtnih vrat.

Naproti mu pojde —.

Stopila je na verando in po peščenem produ. Tod je moral priti.

Vkljub napornemu dnevnu ni čutila nobene utrujenosti. Napeto je poslušala, da bi ujela prve glasove njegovih stopinj.

Da —! V rahlo šumenje reke se je vmesaval šuštenje obleke, peselek je zaškrtał pod previdno umerjenimi koraki. —

Obstala je, čakala.

Nekdo je prihajal. Temna postava se je izluščila iz nočnih senc.

"Kdo je?" je zaklicala Margaret.

Postava je obstala. Nato pa je naglo stopila bliže in boječ glas je rekел:

"Ah, — gospa Blakeney!"

"Kdo ste —?" je vprašala Margaret odločno.

"Jaz —! Renata Candeille," je odgovorila temna postava.

"Gospodična Candeille —?" se je začudila Margaret. "Kaj počenjate tukaj —? Sami in ob takih pozni urah!"

"Pssst —!" je šepnila Renata Candeille hlastno. Stopila je čisto blizu.

"Sama sem. Hotela sem govoriti —, s komerkoli —. Z vami, če bi bilo mogoče, gospa Blakeney —. Ni mi dalo miru —. Skrbelo me je, kaj se je zgodilo —."

"Zgodilo —? Kedaj —? Ne razumem vas!"

IGRE ZA NAŠE ODRE

KI JIH IMA V ZALOGI KNJIGARNA AMER.
SLOVENEC.

(Z črko —— m — zaznamovane igre so samo moške vloge, z črko —— ž — samo ženske vloge; brez vsakega zaznamka so mešane vloge).

ANARHIST, burka v dveh dejanjih (m) 35c

AFRICANKA, opera v 5. dejanjih 35c

ANDREJ IN NJEGOV ZLOČIN, igrokaz v 3. dejanjih 30c

AZAZEL, Iv. Pregelj. Žalna igra v štirih dejanjih 50c

BEDAK PAVLEK, Br. Bevk. Zbirka otroških iger 50c

BENEŠKI TRGOVEC, W. Shakespeare. Igrokaz v 5. dejanjih 60c

BRATSKI SPOR, Euripides. Starogrška igra v 5. dejanjih 60c

BURKE IN ŠALJIVI PRIZORI. — Carođenja brivnica. Radi nagrade (m). — Čašica kave (ž). — Zaklad (m). — Vedež. — Poboljšana trinoglavka (ž). — Luknja v namiznem prtu (ž). — Ženin Miha (m). — Zamorec (m). — Junak (m). — Trije učenjaki (m). — Opeharjeni Žid (m). — Izgubljena stava (m). — Čudna kupčija (m). 75c

ČAROSTRELEC. Romantična opera v 3. dejanjih 25c

ČE STA DVA. Šala v 1 dejanju 35c

DILETANSKI ODER. M. Skrbinšek. Poučna navodila igralecem 45c

DIVJI LOVEC. F. S. Finžgar. Narodni igrokaz s petjem v 4. dejanjih 35c

DNEVNIK. Veseloigrka v 2. dejanjih 25c

DOM. Janez Jalen. Drama v štirih dejanjih 75c

EDDA. Jos. Weilen. Drama v štirih dejanjih 20c

GLEDALIŠKE IGRICE. — Zdravnikov strežnik. — Sv. Janez Evangelist in ropar. — Prevarani hišnik. — Konvencionalne laži. — Prve tri igre za moške, četrta za mešane vloge 30c

GOSPA Z MORJA. Henrik Ibsen. Igra v 5. dejanjih 75c

JENUFA. Opera iz moravskega kmetskega življenja 20c

KAKŠEN GOSPOD — TAK SLUGA. Burka iz vojaškega življenja v enem dejanju 35c

KAMPOSTELJSKI ROMARJI. Iv. Pregelj. Pevska igra v 3. dejanjih 35c

K MAMICI. Slavko Savinšek. Slika otroške ljubezni v 3. dejanjih 5c

KRIVOPRISEŽNIK. Anzengruber. Narodna igra s petjem v 3. dejanjih (7 slikah) 75c

LAŽIZDRAVNICA. Burka v 2 dejanjih. — Trije tički. Burka v 2. dejanjih 35c

LJUBOSUMNOST. Lad. Novak. Veseloigrka v 1 dejanju 45c

LJUDSKI ODER. 1. zvezek; Lovski tat. Ljudska igra v 5. dejanjih. — Erazem Predjamski (m). Igra v 5. dej. 70c

LOKALNA ŽELEZNICA. Komедija v treh dejanjih 45c

LUMPACIJ VAGABUND. Čarobna predstava v 0. dej. 45c

MARIJA STUART. Fr. Schiller. Tragedija v 5. dejanjih 75c

MATI SVETEGA VESELJA. Silv. Sardenko. Skrivnost vstavljanja v 5. dramatičnih slikah 50c

MEFISTOFELES. Opera v 4. dejanjih 20c

MIKLAVŽ PRIHAJA. Dr. Iv. Lah. Trije prizori 35c

MIKLOVA ZALA. M. Bajuk. Igra v 5. dejanjih 60c

MLINAR IN NJEGOVA HČI. Ljudska igra v 5 dejanjih 45c

MODRA PTICA. M. Maeterlinck. Čarobna pravljica v 6. dejanjih (12 slikah) 50c

NA KRIVIH POTIH (ž). Igra v petih dejanjih 20c

NEDELJSKE URE NA DRUŠTV. ODRIH. Silv. Sardeko 50c

1. Nevesta z Libanon. 3 dramatske slike. 20c

2. Ženin iz Nazareta. Slavosvet v dram. prizorih. 20c

3. Selksi angel. Igra v 2. dejanjih (ž). 20c

4. Dve preokinji. Dramska silhueta (ž). 20c

NIJAVA. Mužikalna drama s predigro v 2. dejanjih 20c

NOČ NA HEMELNIKU. Dr. Lah. Igra v 3. dejanjih 30c

OKRUTNA ŠALA. Igra v štirih dejanjih 75c

OPOROKA LUKOVŠKEGA GRAŠČAKA. Veseloigrka v 1. dejanju 40c

ORLIČI IN DRUGI TIČI. Igra za mladino v 3. dejanjih 5c

OTROŠKI ODER. Igrice za mladino 40c

PALČEK POTEPE. A. Pajme. Pravljična igra v 3. dejanjih 25c

PETERČKO POSLEDNJE SANJE. Pav. Golja. Božična povest v 4. slikah 50c

PIKOVA DAMA. Opera v 3. dejanjih in 7 slikah 25c

POLJUB. Prostonarodna opera v 2. dejanjih 20c

POTOPLJENI ZVON. Dramatska bajka v 5. dejanjih 75c

PRECIOJOZA. Igrokaz v 4. dejanjih 15c

PROSLAVA SV. CIRILA IN METODA. — Modrost (m). — Prizor iz Cirilove mladosti. — Smrt sv. Cirila, blagovestnika (m). — Domov. (ž). Dramatska slika v enem dejanju 50c

PUŠČAVNIKOV ZVONČEK. Komična opera v 3. dej. 25c

RADI OREHA. Ljudska igra v 3. dejanjih 35c

REVČEK ANDREJČEK. Ljudska igra v 5. dejanjih 45c

RODLJUB IZ AMERIKE. Veseloigrka s petjem v 3. dej. 40c

VRTINEC. Janez Zagor. Drama v 3. dejanjih 70c

ZAKLETI GRAD. Romantična igra v petih dejanjih 75c

ZAPRAVLJivec. Čarobna pravljica v treh dejanjih 4